1864

# QUÆSTIONES ANNO 1864

## COLLATIONIBUS THEOLOGICIS

## In Archidiœcesi Quebecensi Discutiendæ.

### MENSE JANUARIO.

Sempronius parochus in archidiœcesi Quebecensi, non habens facultatem absolvendi a reservatis, Petrum absolvit a crimine publici et notorii concubinatûs. Paucis post acceptam absolutionem diebus elapsis, Petrus, urgente tentatione contrà fidem, heresim formalem scribit nullo teste, et statim peccati pœnitens et fidei sincerum actum eliciens, chartam in ignem projicit et ad Sempronium vadit, a quo absolutionem cum lacrymis petit et obtinet. Quæritur:

1°. Quid circà casus reservatos in hâc archidiœcesi et circà eorum absolutionem?

2°. Quid in specie circà absolutionem sive privatam, sive publicam ab heresi?

3°. An valeant absolutiones Petro concessæ et quid nunc agendum?

4°. An Sempronius aliquam pœnam incurrerit?

---

Caius missionarius duo tantùm sacra paramenta ad missam celebrandam secum affert, unum flavum vel multicolorum, quo utitur diebus quibus rubrica præscribit colorem album, vel rubrum, vel viridem; alterum verò violaceum quod adhibet in adventu et quadragesimâ et in missis defunctorum. Quæritur:

1°. An rubrica de colore paramentorum obliget sub gravi, vel sub levi?

2°. An liceat uti colore flavo loco aliorum, vel habere paramentum multicolorum?

3°. An possit missa *de requiem* celebrari cum paramentis violaceis?

### MENSE MAIO.

Sempronius neo-presbyter, in parochiæ S.... possessionem nuper ingressus vicinos parochos adit et consulit circà plura quæ ad quotidianam praxim attinent. Hæc autem comperit:

Caius ardentissimo zelo flagrat contrà novas quasdam muliebres vestes quas immodestas reputat. In concionibus frequentissimè insurgit contrà feminas quæ ampla vestimenta, vulgo *crinolines*, vel fasciolas (*rubans*), vel rotunda capitis operimenta (*chapeaux ronds*) induunt. Absolutionem denegat, etiam tempore paschali, puellis quæ his rebus utuntur et matribus quæ id permittunt. Quando

feminæ illæ, ab aliis sacerdotibus absolutæ, ad sacram synaxim accedunt, prætermittit eas in distributione S. Eucharistiæ, et hoc agit etiam in alienâ parochiâ.

Terentius contrariam tenet praxim. Rarò de iis vestibus loquitur et solummodo ad exhortandos fideles ut iis abstineant. Absolutionem denegat tantum in iis casibus in quibus comperit adesse manifestam indecentiam. Et quadam die celebrans in parochia Caii, communionem tribuit cuidam feminæ quam Caius paulo ante prætermiserat in distributione S. Eucharistiæ.

Hinc anxius Sempronius quærit:

1°. Quid sanxerint leges ecclesiæ circa vestes muliebres ?

2°. An possit parochus pro libitu suis parochianis quidquam prohibere sub pœna denegationis sacramentorum ?

3°. Quid de agendi ratione Caii et Terentii ?

---

Deficiente aqua baptismali, Sempronius parochus hujus archidiœcesis, novam conficit utendo formula brevi à Pio Papa VIII approbata ad usum Missionariorum Americæ septentrionalis, quæ invenitur in appendice compendio ritualis romani ad usum provinciæ Quebecensis, *pag.* 244.

Quæritur utrum potius debuisset uti formula longiori quæ in rituali nostro legitur *pag.* 52 ?

## MENSE JULIO.

Titius olim per aliquot menses medicinæ studuit in Universitate, deinde militiæ sacræ nomen dedit et factus est presbyter et parochus. Parochianis suis et aliis remedia consulit et ex charitate etiam pauperibus gratuito distribuit, a divitibus spontè oblata munera accipit. Quadam autem die medicus, qui in hâc parochiâ artem suam exercet, declarat Sergium ægrotum moriturum esse si remedia a Titio commendata adhibeat, quia sunt contraria principiis communiter receptis. Altera die evenit ut Caius febri laborans obiret statim post sumptum remedium a Titio commendatum.

His commotus cœpit Titius plurimum sui temporis medicinæ studio impendere ut talia pericula in futurum averteret. Duobus annis elapsis, cum exercitiis spiritualibus vacaret, comperit se nuper errasse evidenter circà du[illegible] restitutiones quarum unam indebitam imposuerat, et ab altera debita pœnitentem absolverat.

Tunc confessarium adit et ab eo quærit:

1°. Quid sanxerint leges ecclesiasticæ circà exercitium medicinæ et chirurgiæ a clericis ?

2°. Annon irregularis factus sit ?

3°. An teneatur ad reparationem damni propter erroneas decisiones illati ?

4°. Annon convenientiùs tempus suum consumeret in studio theologiæ quàm medicinæ ?

---

Caius capellanus monialium in archidiœcesi Quebecensi, media nocte Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi missam privatam celebrat in qua sacram communionem tribuit monialibus. Hac missa finita discedunt moniales et dicitur statim secunda missa ab eodem capellano, coram paucis tantum monialibus quæ priori assistere non potuerunt, quibus datur sacra communio. Insuper Caius pro tribus missis hujus festi tria accipit stipendia. Quæritur :

1°. An liceat privatam missam celebrare media nocte Nativitatis D. N. J. C?

2°. An liceat in hac diœcesi, sacram communionem tribuere in secunda missa, quando sic dicitur immediatè post missam in nocte?

3°. An possit sacerdos tria stipendia accipere pro tribus missis ejusdem festi?

## MENSE OCTOBRI.

Marcus sacerdos, sacris missionibus addictus, in magna populi frequentià sacramentales confessiones excipiens, incidit in Sergium divitem mercatorem, alacri ingenio præditum, qui, cum per plures annos inter mercatores protestantes et incredulos fuerit versatus, plura contra veritatem catholicæ fidei audivit. Is in confessione manifestavit se aliquantum de præcipiuis christianæ religionis mysteriis dubitare, parochum suum interrogasse, qui numquam potuit demonstrare, Ecclesiam cui factam esse revelationem asserunt, et quæ hæc dogmata docet, infallibilem esse. In temporis angustiis in quibus versatur Marcus, satis esse putat ad absolutionem conferendam a Sergio accipere eum paratum esse omne dubium abjicere de religionis mysteriis, ubi primum sibi evidenter fuerit demonstratum ea dogmata a Deo ipso esse revelata. Quapropter Marcus sibi assumens opportuniori tempore Sergium docere, eum absolvit. Haud multo post de hac sua agendi ratione scrupulis agitatus theologum adit, a quo quærit :

1°. Quænam sit fidei theologicæ natura?

2°. Quid de sua agendi ratione sentiendum?

3°. Quid modo agendum?

---

Caius presbyter innixus verbis missalis quibus dicitur *Præparatio ad missam pro opportunitate sacerdotis facienda*, omissis prorsùs præparationis precibus solet statim paramenta sumere, nisi aliâ de causâ sibi expectandum sit antè celebrationem ; imo quotiès se præbet occasio, sermones non necessarios habet dum se induit sacris vestibus, quas proindè sinè respectivis precibus sumit. Post missam revertens ab altari ad sacristiam vel nullam recitat orationem vel dicit *Te Deum*. Quæritur igitur :

1°. Utrùm adsit ulla obligatio recitandi preces in missali pro præparatione assignatas sive in toto, sive ex parte?

2°. An peccaverit Caius omittendo preces quæ assignantur dicendæ in sumptione paramentorum?

3°. An et quando dici debeant post missam preces in missali assignatæ *pro gratiarum actione?*